

10 November 2018, Herdenkingsviering in het licht van *Alle(r)zielen*

Met medewerking van het kwartet Mariposa, o.l.v. mevr. Wally Jansen- Suha

Mariposa zingt 10-15 min. voor aanvang van de viering nog wat liederen, die wat verstillend zijn.
Deze komen niet op sheet.

Voorgangers: Jeanneke de Bot en Mieke Mol

Pianist: Wally Jansen Suha en Frank Bockholts

Cantor: Jeroen Kok

Beamer presentatie en bediening: Jeroen Kok

Verwelkoming: Victor Gijsbers

Aankleding van altaar: Mary Roelofs

Paaskaars is al aangestoken

Mededelingen

Klankschaal

Welkom

Welkom allemaal,
welkom om met elkaar ruimte te geven
aan het gemis van onze dierbaren die overleden zijn.
Om met elkaar stil te zijn om namen te laten klinken
van hen die **ons** ontvallen zijn dit afgelopen jaar
en ook eerder in de tijd
en daarnaast ook stil te staan bij hen die overleden zijn,
wiens namen wij niet kennen,
maar die wel gemist worden
soms ook niet.

Wij vragen of God tijdens deze viering aanwezig wil zijn
en dat wij ons verbonden mogen voelen met Hem en met elkaar en met onze overleden dierbaren.

Kinderen gaan naar kinderwoorddienst

Inleiding is verweven met het Levend Woord, om straks misschien al wat anders naar de woorden van Prediker te kunnen luisteren, om daarna een moment in de stilte dichtbij deze woorden te blijven.

Mieke en ik werden voor deze viering waar het gaat over missen, missen van een lief mens, aangetrokken door de tekst van Prediker;

“ Alles heeft zijn tijd, alles heeft zijn uur, alles heeft zin op zijn eigen tijd”.

Het zijn pittige woorden, die grote verwarring kunnen scheppen, als je net een lief mens verloren hebt; je legt ze niet zomaar naast je neer deze woorden, ze kunnen je lange tijd bezig blijven houden.

Ze maken vragen los die we niet zomaar kunnen beantwoorden tijdens deze viering; maar toch willen we een paar van die vragen, die in ons opkwamen, laten klinken.

Betekent-- *alles heeft zin op zijn eigen tijd--*; "*op Gods tijd*" ? Wat wil Hij daar dan mee zeggen? God is toch geen poortwachter die bij ieder van ons de pijn en het verdriet tegenhoudt of doorlaat?

Waarom gaan bepaalde dingen zoals ze gaan? Waarom juist ik?

Krijgen we überhaupt wel antwoorden op al onze vragen?

Misschien moeten we hier nog eens met elkaar over doorpraten, maar dan tijdens een bezinningsavond van OASE. We komen hier nog wel op terug, misschien nog wel dit seizoen.

Er staan meer woorden in de tekst van Prediker, als we denken aan de pijn en verdriet rondom het missen van een lief mens:

Er is een tijd om te rouwen en een tijd om te feesten. Er is een tijd om te huilen en te lachen. Een tijd om te dansen en een tijd dat je stampvoet. Er zijn tijden van begroeten en tijden van afscheid nemen.

Horen al die aspecten van het leven misschien naast elkaar te bestaan en vormen ze samen een levenscirkel, die niet weg te denken is? Waar ook geen ontkomen aan is?

Als je er zo naar kunt kijken, het zo kunt be-leven, helpt dat misschien wel om tot iets van "rust" te komen, als je iemand hebt verloren. Acceptatie, aanvaarding.....ik vind dat moeilijke woorden om te gebruiken, zo gemakkelijk gezegd, maar vaak ook langere tijd bijna niet te doen.....

Kalmte en rust, die woorden voelen beter; er kan dan ruimte vrij komen om ook meer te zien en te ervaren voorbij de pijn van het verlies.....

Dankbaarheid b.v.; dankbaarheid voor zijn of haar leven, dankbaarheid dat we die mens hebben mogen kennen, dankbaar om wat we mochten ontvangen van hem of haar.

Misschien, dachten we; ontvingen we niet zoveel, kostte het ons meer, maar kunnen we nu, achteraf zien, dat dit verlies ons niet alleen pijn heeft gebracht maar ook misschien wel sterker heeft gemaakt, meer mens, zachter van aard, meer compassie voor onszelf en voor een ander.....

Dankbaar ook, ondanks de pijn, voor soms hele kostbare, mooie momenten: in het gezin, in onze familie, met onze vrienden, soms ook uit onverwachte hoek.....

Misschien hebben we Gods nabijheid ervaren, misschien wel meer dan ooit zijn naam gevoeld: "Ik zal er zijn" voor jou.....

Misschien ook ervaren dat "de liefde tussen mensen niet sterft, maar sterker is dan de dood".

Het is er allemaal, zoals Prediker ons straks zal vertellen, het een niet zonder het ander. Als we deze gedachten mee kunnen nemen in ons leven helpen wij onszelf en *geven wij God meer ruimte om God te zijn*. In een beroemde aria van Bach klinken de woorden: "*Gods tijd is de allerbeste tijd*".

Misschien komen we hier toch al wat in de buurt van een antwoord!?

Lieve allemaal,

In wens ons allen toe dat de woorden en gebeden in deze viering ons troost mogen geven en steun, wetende dat we er in ieder geval niet alleen voor staan.

En dat het blijven noemen van hun namen ons helpt te ervaren "we zijn blijvend verbonden met elkaar".

Oasekaars wordt aangestoken met het vuur van de Paaskaars, die symbool staat voor de overwinning op de dood en een teken is dat we durven te geloven dat de duisternis niet zal overheersen.

Lied: Wij zoeken U als wij samenkomen

Gedachte van Pastor Verhees

Dit broze geheel van beenderen en weefsel
dat we zijn, noemen wij mens;
en wij weten hoe kwetsbaar we zijn.
Dit geheel van schakels en scharnieren,
van huid en haar,
“ tot stof zal het wederkeren”.
Maar toch en tegen beter weten in
willen we elkaar vasthouden
en spreken wij elkaar lengte van jaren toe,
omdat liefde in ons woont
die wil behoeden en behouden
wat ooit aan ons werd toevertrouwd:
leven van geliefden.

Is het ons nu ontnomen, dat leven?
En zuchten wij, die naar een leven omzien,
in duisternis voortaan,
omdat alleen een naam ons nog rest?
Of is er méér dan een naam?
Leeft niet onuitwisbaar in ons voort
wat vriendschap met of zonder woorden
ooit tot ons gesproken heeft
en wat ogen tot ons zeiden.
Onvergeten zal met ons meegaan
wat ons in vriendschap met elkaar verbond.

En als dit waar mag zijn, mogen wij wellicht geloven
dat de stem die mensen ooit tot leven en tot liefde riep,
ons eenmaal tot voltooiing zal brengen.
Een stem die roepen zal - zo staat geschreven -
“Zie, ik maak alles nieuw”.

Aansteken van Vredeskaars en vredewens

Allen:

**Overall waar Jezus kwam begon Hij met
“ Sjalom, vrede zij u”.**

**Hij wist zich verbonden
met de Bron van alle leven.**

**Vanuit die Bron mogen ook wij vrede ontvangen
en met elkaar delen.**

Geven we elkaar een teken van vrede.

Mariposa zingt: Vrede voor alle mensen

Vrede voor alle mensen, de vrede van de Heer.
Vrede voor u, voor mij, voor ons:
De vrede van de Heer

Geloofsgebed door allen

**Wij geloven in de liefde
een liefde die mensen samenbrengt
en die sterker is dan ons leven op aarde.**

**We geloven in het leven
zoals Jezus Christus ons dat laat zien,
Hij, die onze levensbron wil zijn.**

**We geloven in Zijn Licht
dat onze levensweg verlicht
en ons uitzicht geeft
voorbij de horizon van ons leven.**

**We geloven in Jezus Christus
die door mensen tot ons spreekt,
die troost en opbeurt.**

**We geloven in de heilige Geest
die ons leven inspireert
en ons de geestkracht geeft
ons eigen kruis te dragen.**

**We geloven in God
die als een Vader ons bij de hand neemt,
óók in het uur van onze dood,
opdat wij voorgoed bij Hem mogen wonen. Amen**

Lezing : Johannes 14, 1-4

Voordat Jezus naar zijn Vader ging, zei Hij de volgende troostende woorden tegen zijn leerlingen ,
dus ook tegen ons:

*“Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op mij. In het huis van mijn Vader zijne vele kamers;
zou ik anders gezegd hebben dat ik een plaats voor jullie gereed zal maken? Wanneer ik een plaats
voor jullie gereed gemaakt heb, kom ik terug. Dan zal ik jullie met mij meenemen en dan zullen jullie
zijn waar ik ben”.*

Wij noemen hun namen

Wij willen bidden voor de mensen die wij verloren hebben; voor mensen waarvan we nog steeds
houden, voor mensen die we missen en voor mensen van wie we de naam niet kennen.
We noemen nu hun namen en ontsteken voor allen een kaarsje.

Mariposa zingt: “Ken je mij”

Voorbede

V.Laten we stil worden en bidden tot God,
Die begrijpt al wat wij zeggen
en wat we niet kunnen zeggen,
omdat er geen woorden voor zijn.

Allen: Er zij licht, vrede en rust

Voor hen die hun verdriet niet kunnen verwerken.
Dat zij omwille van U en omwille van hun dierbare dode
worden opgericht uit hun vertwijfeling.
Dat er voor hen een mens mag zijn
die zwijgen, troosten en meedragen kan.

Voor allen die moeten leven met een lege plaats aan hun zijde;
voor hen die treuren om het verlies van een kind, een kleinkind,
een vriend die wegviel uit hun kring,
om een gemis dat niet te noemen is.
Dat zij troost mogen ervaren van God,
die een God van levenden én van doden is.

Voor allen die treuren om dierbaren die nooit terugkwamen,
slachtoffers van natuurrampen, van zinloze oorlogen;
voor de vele kinderen in vluchtelingenkampen, zonder ouders,
voor allen die, nog steeds, sterven door gebrek aan voedsel;
dat hun namen niet verdwijnen in het niets,
maar geschreven staan in de palm van Gods hand

Allen: er zij licht ,vrede en rust.

Voor allen die eenzaam stierven, om wie niemand treurt;
voor hen die geen toekomst meer zagen
en het leven niet meer aankonden.
Dat zij bij God mogen ervaren
hoe kostbaar ze zijn in Zijn ogen.

Voor ons , hier bijeen,
geef ons geloof in U onze God en vader;
geef ons het geloof dat de dood het zal verliezen van het leven
dat het licht zal winnen van de duisternis,
de dag van de nacht.
Dat wij de dood niet verdringen,
niet leven in angst.
Dat wij mensen ontmoeten die ons helpen dragen
wat te zwaar is om alléén te dragen.

En we steken een kaarsje aan voor alle troosters,
lieve mensen die ,als het erop aankomt ,
kunnen luisteren en er zijn.

Allen: Er zij licht, vrede en rust

Laten we nog een moment stil zijn voor dat wat nog in ons leeft en deze avond niet
genoemd is.....

Goede God, wij kunnen niet geloven

dat het mensenleven uitdooft bij de dood,
dat er niets van overblijft....
U bent een God van levenden,
U kent ons, Gij draagt ons en wij bestaan in U,
U wilt niet dat wij sterven, maar leven.
Verhoor ons bidden voor allen die wij hier gedenken;
Geef hen toegang tot Uw geluk.

*De kinderen komen terug en hebben nog een eigen gebedje en/of steken nog een kaarsje aan.

Lied: Het lied van de oproep ten leve, GVL 615

Lezing vrij naar Prediker: Alles heeft zijn tijd, van Yvonne van Emmerik

Weet je, alles heeft zijn tijd,
niets gebeurt zomaar,
alles gebeurt op zijn eigen tijd.

Als mens word je geboren
en je gaat eens weer dood.
en daar tussenin leef je, groei je,
ben je steeds aan het worden:
in zonlicht en schaduw, bij dag en bij nacht,
word je steeds meer mens.
En daarbij heeft alles zijn eigen tijd.

Er is een tijd van krijgen en een tijd van geven.
Er is een tijd dat je zaadjes in de grond stopt
en een tijd dat je bloemen kunt plukken.
Er is een tijd dat je luchtkastelen bouwt
en een tijd dat je ze afbreekt voor iets nieuws.
Er is een tijd dat je lacht maar soms ook moet huilen.
Er is een tijd dat je danst en een tijd dat je stampvoet.
Soms voel je je ziek, dan weer voel je je beter.
Soms zet je je schrap, dan weer laat je je gaan.
Nu eens barst je van woede en dan maak je het weer goed.

Er is een tijd van knuffelen
en een tijd van met rust laten.
Er is een tijd van zoeken en een tijd van vinden.
Soms ben je boos op iemand,
dan houdt je er weer zielsveel van.
Zo is er ook oorlog en dan weer vrede.
Er zijn tijden dat je iets kapot maakt
en er zijn tijden dat je kunt heel maken.
Er zijn tijden van begroeten
en tijden van afscheid nemen.

En alles heeft zin in een mensenleven,
het is altijd weer nemen en dan weer geven,

zoals de zee met zijn eb en zijn vloed,
als zomer en winter, warmte en kou,
leven en dood.....en toch weer leven!

Het geheim van de schepping gebeurt ook in jou,
als een adem,
adem in- adem uit- met heel de schepping.
Het is de schepper zelf die in jou ademt
en alles draagt en behoedt.
Niets gaat verloren.
Weer maar gerust nu. Alles komt goed.

Stilte

Mariposa zingt “ Hard times”

Let us pause in life's pleasures
and count its many tears,
while we all sup sorrow with the poor:
There's a song that will linger
for ev'r in our ears:
Oh! Hard times come again no more.

Refrein:

'T is the song, the sigh of the weary,
Hard times, Hard times come again no more,
Many days you have linger'd
around my cabin door,
Oh! Hard times, come again no more.

While we seek mirth and beauty
and music light and gay,
there are frail forms fainting at the door:
Tho' their voices are silent,
their pleading looks will say:
Oh! Hard times come again no more.

Refrein:

Onze Vader gezongen door Mariposa, laten we hierbij gaan staan en elkaar de hand geven

Collecte

Brood voor onderweg

V. Onderweg zijn we, onderweg in een wereld
waar grenzen tussen volkeren verdwijnen,
een wereld ook waar iedereen
een eigen plek, een eigen thuis zoekt.

Onderweg zijn we, onderweg in een wereld

waar de grens tussen wat kan en wat niet kan
elke dag lijkt te veranderen.
Een wereld waar iedereen ooit een grens moet trekken
tussen wat mag en wat niet mag.

**A. Onderweg ben je, al weet je niet waarheen,
al zou je liever blijven waar je bent.**

**Onderweg ben je, naar een toekomst die niemand kent.
Maar één ding staat vast:
je weg zal over lichte en donkere paden leiden,
door zonnige en stormachtige gebieden.**

V. Onderweg zijn we, zoals zovelen voor ons,
onderweg in het geloof dat God voor ons uitgaat
en ons in de rug steunt.

Onderweg in het vertrouwen dat God ons de vrijheid geeft
en ons opvangt voordat we vallen.

(wij nemen de broodmandjes in onze handen)

**A. Onderweg zijn we en we delen met elkaar brood
als teken
dat we het niet alleen kunnen
dat we het niet alleen hoeven
dat we het niet alleen mogen.**

V. Laten we brood met elkaar delen,
als teken van onze verbondenheid
met God en met elkaar
voor de weg die Jezus ons is voorgegaan,
de weg die voor ons open ligt
als wij bereid zijn om die weg te gaan.

Wij delen nu het brood met elkaar.

U geeft een stukje brood aan degene van wie u het mandje krijgt

Mariposa zingt: "Amazing Grace"

Amazing grace, how sweet the sound that saved a wretch like me. I once was lost but now I'm found,
was blind but now I see.

It was grace that taught my heart to fear and grace my fears relieved. How precious did that grace
appear the hour I first believed.

My chains are gone I've been set free. My God my savior has ransomed me. And like a flood his
mercy reigns.
Unending love, amazing grace.

The Lord has promised good to me. His word, my hope secures.

He will my shield and portion be
as long as life endures.

My chains are gone I've been set free. My God my savior has ransomed me. And like a flood his
mercy reigns.
Unending love, amazing grace.

My chains are gone I've been set free. My God my savior has ransomed me. And like a flood his
mercy reigns.
Unending love, amazing grace.

The earth shall soon dissolve like snow. The sun forbear to shine.
But God how called me here below, will be forever mine.
You are forever mine.

Slotgedachte

Het was beloofd,
het zou komen voor hen die achterbleven.

Het was beloofd, een helper, een trooster
voor hen die achterbleven.

Het was beloofd, toen door hem, aan hen die achterbleven.
Maar niet alleen aan hen beloofd,
beloofd aan alle mensen, beloofd ook aan ons.

Wij blijven zoeken, wachten, hopen, vertrouwen
dat een helper, de trooster op onze weg komt.

Maar Hij komt niet zoals we verwachten,
niet zoals toen.
Hij is er nu al.

In onze medemens
zit de helper,
de trooster.
Die zit verborgen
in ieder van ons.

Zegenwens door allen

**Zegenen wij elkaar
bij alles wat te doen staat
bij alles wat we beleven mogen
bij alles wat ons overkomt.**

**Zegenen wij elkaar
in dit leven wat wij delen
zo kwetsbaar als het is**

V.Zegene ons Gij

Gij God en Goed.

Slotlied: Die mij droeg op adelaarsvleugels GVL 594

Het onderstaand gedichtje reiken wij na de viering uit.

Tijd heelt geen wonden
Tijd leert je leven met verdriet
en wachten, zeer geduldig
tot je weer de schoonheid ziet.
En tot de tederste herinneringen
zo diep vertakt zijn in je ziel
dat ze die zere plekken
kunnen overgroeien

Kris Gelaude

In de advent, elke woensdagavond om 19.00u, een Oecumenische viering.

Op Kerstavond, 24 december, om 16.00u rond de blokhut van de Heikant, een kerstwandeling voor jong en oud en een kerstviering om 20.00u.

Details volgen op de website van OASE en in de nieuwsbrief.